

جنایات ارتش اسرائیل و حمایت‌های بی دریغ آمریکا در فلسطین اشغالی

حافظه تاریخ گواه بر آن است که: بعد از جنگ جهانی دوم و جنایات هیتلر، بشریت تاکنون جنایاتی نظیر آنچه این روزها اسرائیل در فلسطین اشغالی مرتکب می‌شود را به خود ندیده است. بدنبال روی کار آمدن بوش در آمریکا و قدرت گیری شارون در اسرائیل، سیاست سرکوب همه جانبه خلق فلسطین و تصاحب کامل سرزمین های آنان در دستور کار آمریکا - اسرائیل قرار گرفت. از آنجا که اسرائیل هیچگونه حقی برای مردم فلسطین قایل نیست و با ورود میلیون ها آواره فلسطینی به وطنشان مخالف است، لذا با لگد مال کردن کلیه حقوق و آزادیهای دموکراتیک، مردم فلسطین را سرکوب میکند. در همان حال به تقویت تعصب ملی و نژادی پرداخته است. در تکمیل این هدف، اعمال فاشیستی دولت شارون در لفافه مبارزه با تروریسم و ایجاد امنیت برای شهروندان اسرائیل توجیه می‌گردد. در سال ۱۹۳۳ نیز حزب فاشیستی آلمان عوام فریبانه نام ناسیونال سوسیالیست بر خود نهاد و پس از جلب حمایت انحصارات آلمان، بتدریج با هدف امنیت و زندگی بهتر برای شهروندان آلمانی، دیکتاتوری خونین هیتلر را مستقر ساخت. هنگامیکه لهستان به تصرف هیتلر در آمد، بلافاصله شهرک سازی در دستور کار قرار گرفت و اکنون فلسطین توسط اسرائیل شهرک سازی می‌شود، با این تفاوت که خانه های مردم وسیله تانکها و بولدوزر های اسرائیلی بر سرشان خراب می‌شود. تشابه این دو اعمال ضد بشری نه از روی تصادف، بلکه زائیده بحران عمومی سرمایه داری است که در رأس آن آمریکا برای حفظ موقعیت و تداوم سلطه بین المللی اش به آن نیاز دارد.

هیچ انسان خردمندی موافق ترور کور نیست، اما باید دید چه شرایطی به مردم فلسطین تحمیل شده است که آنها از روی اجبار به عملیات انتحاری و ترور روی آورده اند. هنگامیکه اسرائیل از سیاست اختناق، فشار و اعمال دیکتاتوری بر مردم فلسطین دست بردار نیست، آیا فلسطینی ها می‌توانند دست روی دست بگذارند و فقط عزیزانشان را به خاک بسپارند!

اکنون ۳۵ سال است که فلسطین توسط اسرائیل اشغال شده است. طی این مدت اسرائیل هیچیک از قطعنامه های سازمان ملل را به رسمیت نشناخته و به اجرای تصمیمات شورای امنیت تن در نداده است. با وجودیکه قرار داد صلح اسلو، یکجانبه و به نفع اسرائیل تنظیم شده است، اما اسرائیل از اجرای این قرارداد نیز ظفره رفت و آن را نپذیرفت. هم اکنون اکثر شهرها و اردوگاه های فلسطینی زیر آتش سنگین سلاحهای اسرائیل قرار دارد. تانکها وارد خیابانها و کوچه ها شده اند، به هر انسان غیر اسرائیلی شلیک می‌کنند. سکنه فلسطین از داشتن آب، برق و مایحتاج اولیه زندگی محروم شده اند. در حالیکه مقر یا سرعرفات ویران شده و به محاصره صهیونیست ها در آمده، اسرائیل عرفات و همراهانش را از داشتن آب، برق و حتی غذای کافی محروم ساخته است. آیا در چنین وضعیتی تروریست کیست و مصداق تروریسم به چه کسانی اطلاق می‌شود؟ به مردمی که برای زندگی در وطن خود فریاد آزادی سر داده اند یا به اسرائیلی که با کشتن مردم فلسطین و ادامه اشغال سرزمین آنها، خود را به دروغ مخالف تروریسم می‌خواند.

آیا سیاست یکجانبه طرفداری دولت آمریکا از اسرائیل، خود به معنای ارتکاب عمل تروریستی محسوب نمی‌شود؟ اکنون چند روز است که ظاهرا کالین پاول وزیر خارجه آمریکا به قصد مداخله و بعنوان میانجی صلح بین فلسطین و اسرائیل عازم منطقه سیر و سیاحت کند. در همان حال شارون بر شدت سرکوب و کشتار فلسطینی ها بیافزاید. هنگامیکه بحد کافی انقلابیون فلسطین و مردم بی دفاع کشته شدند و همه اردوگاهها ویران شدند، آنگاه پاول در نقش ناجی صلح با عرفات دیدار خواهد کرد! آمریکا با اینگونه تشبثات، قبل از آنکه بتواند افکار عمومی دنیا را بفریبد، بیش از پیش مردم جهان را از خود متنفر خواهد کرد. همانطور که اکنون مردم سراسر دنیا از سیاست آمریکا و اسرائیل متنفرند. تکرار این گونه طرفند های آمریکا، قبل از اینکه موجب گمراهی مردم جهان شود، باعث فروپاشی و سقوط حتمی آنها را فراهم خواهد ساخت.

توده های مردم ایران یکپارچه هوادار احقاق حقوق مردم فلسطین می‌باشند. هرگونه مامشات و مدارا با رژیم اسرائیل و آمریکا بمنظور بازداشتن مردم فلسطین از مبارزه و دست یابی به دموکراسی و آزادی، عملی است فریبکارانه، خیانت به آزادی و آرمان های حق طلبانه مردم فلسطین محسوب می‌شود.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

۲۳ فروردین ۱۳۸۱ - ۱۲ آوریل ۲۰۰۲

A.C.P

جهت تماس :

Postfach 120206

60115 Frankfurt am Main

Germany

Fax: 00-49-221-170 490221

E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de

Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de>